

НАР. БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО
ДУБЛИКАТ

БЕЖАНСКИ ГЛАС

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО

ГОДИНА БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО

НАР. БИБЛИОТЕКА-ТЪРНОВО
ДЕПОЗИТНИ

ОБОНАМЕНТ: годишно 75 лева;
полугодишно 40 лв.
Един брой 1 лев.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
УЛ. „ГУРГУЛЯТА“ № 11.

ОБЯВЛЕНИЯ: по 1 лв. кв. см.
приставски по 90 ст. на дума

Един културен институт.

Еволюцията при 40 годишната ни свобода ни насъди най-ценното качество — мъдростта; да виждаме, че правия път на живота се достига чрез просветата. Общ стремеж у нас е всеки да изучи децата си. Вроден идеал на всеки българин е това. Тоя бащин стремеж е достигнал до насъща нужда у всяко наше семейство. Чадата ни от златна Добруджа, която е откъсната от живото тяло на милата ни родина с тоя народен светлик надедени под закрилата на всички български деца отраснаха и доживяха черния час на заробването.

От пожара, който унищожи живота в Добруджа престана да стърчи една клонка за бъдещата ни надежда — клонката да се просвещаваме и учим. Тая опърлена и отслабнала клонка се разви и паде цветец. — Училищата в поробена Добруджа се отвориха, гдето децата се натрупаха закармени с жаждата за наука. Свирипия властелин не понесе това, затегна положението и децата се видяха в невъзможност да се учат на матерния си език. — Те като пилци прехвъркнаха отсам в недрата на родината с надеждата че ще намерят възможността да отулят своята жажда за наука. Попиляха се и заскитаха из България, като се надяваха, мъжничките сами да се наста-

нят и да довършат науката си на майчин език; но суровия живот разби надеждата им и взема здравieto на някои — Свояка Колева ученичка от Добрич изнурена от труд и глад препадна в срлд Варна на площада Мусалата и от тогава не се съвзе, а заболе и умре. Такива картини раздрусаха душата на известния между бежанците труженик г-н Киселков и той изоставя своето положение и се залавя за обща работа, за да помогне на децата да се настанят и продължат учението си. С големи мъжки и жертви тоя можа да нареди благотворителния институт — Добруджански институт. Тая светиня ще остане завинаги красив венец в историята на бежанците. Тука са се приютили в три години 150 деца от които 18 са завършили средното образование и с дипломи са се завърнали в милоото си родно огнище. От тези деца 80% са поддржани в пансиона безплатно, защото са били бедни сираци от войната или деца на разорени от ромъниците семейства. Тая година в пансиона са настанени 30 деца от които 8 са бедни и настанени безплатно. Между които са настанени и децата на мъченически загиналия български учител Д. Минчев и легендарния Обрешков. От тия няколко реда ясно се очертава ролята на тоя храм, който да-

ва и ще дава на угнетените поробени братя най-големото успокоение и надежда. Той си остава олтаря на нашия стремеж от където ще черпим вдъхновение и вяра за светлото бъдеще.

Г. Б.

Положението в поробените покрайнини.

Тракия

Пристигналите бежанци от Тракия разправят, че движението там за автономията на запад. Тракия и десния бряг на Марица от ден на ден все повече се усилюва. Гръцките военни и административни власти полагаат всички усилия, за да потулят тия движения.

Добруджа.

По частен ред се научаваме че там положението от известно време се е наоново влошило. Имало много арестувани, малтретирани. Населението от К. Бунарска околия от една седмица насам носело с каруци огрейни дърва от разстояние 50 килом.; на чиновниците в Силистра.

Убит бежанец.

В землището на село Опънча Добричко е намерен трупа на непознато убито лице върху когото са намерени две бележки от които първата носи само два адреса в

Варна: ул. „новата черква“ № 4 и Братя Цекони в ул. Владислав и втората едно българско писмо с дата 25. IX. т. г. писано от някой си Георги до Павун за някаква си сделка на сено, в което има поставени и две фотографии на трупа.

Който има изгубено лице да се яви в редакцията за подробности.

Общо емиграционно събрание в бежанския квартал.

На 8.XI в 9 часа сутринта в бежанския квартал имаше общо събрание. След изчерпването на дневния ред, които бе от организационен характер, г-н Ячи Андреев подигна въпроса за кредитите лихвите върху същите тежките и непоносими задължения по договорите събрание:то еднородушно реши:

1) Да се апелира пред всички бежанци в Царството облагодетелствувани от закона за настаняване бежанците, да настояват пред правителств. шото оценката на местата падени на бежанците за застрояване на жилища да стане въз основавание оценките предвидени за целта в закона за Трудовата Поземлена Собственост.

2) Тоже апелираме към всички бежанци облагодетелствувана по силата на същия закон с кредит в тари да за

С. С. Киселков.

Из дневника на бежанеца.

15 Август (стар стил) 1916 год. — Добрич.

В палящия летен ден беше ме натиснал такъв сън, от когото едва се окопитих когато 12 годишния ми син Станчо, изплашен, стреснато ме повика и раздруска: „Ставач, татко, ромъниците с закрити файтони един по един отвличат отвличат в участжа по-видните хора. преди малко отвлякоха г-н Бузова, а сега търсят Пенга комшията и като не го намериха, отвлякоха баща му и майка му.“ Изправила се на две крачки до мен жена ми, изтръпнала и прежълтяла като смъртник, с премрял глас ме

запита: „Какво става? Какво ще правим? ... Предчувствието беше я сломило, но тоза силно подействува и на мен и дълго не можах да си събера мислите. ....“

Ние, българите, бехме предугадили тоя торчив час, но все вярвахме, че ще се размине. ... „Войната трябва да е овявен, казах, затова нази ще прибират като заложници; нали ти говорих по това преди два дни и ти вече знаеш как ще се нареждаш; благодари, ие и майкати е при теб, която е прекарвала бозгунлуци и има опит-

ността и предвидливостта, което ще ви помогне полесно да си нагаждате със злината. а ние там Бог да ни е на помощ, ще превим това, което ни е написано и, ако е речено, пак ще се сберем и пак ще си заживеем. Гледайте да сте здрави и не плачи много, че това може да се отрази и на теб и на децата. Единствения лек на дещлото е да се молиш Богу и да имаш воля.“ И силно прегърнах и разцелувах малката си рожба, която се провре между ни и плахо ни загледа, като че разбираше това, което става.

Града замре, всеки, сгущен в някой постаен кът, чувствуваше само туптението на сърцето си. Обедното слънце пре-

пърляше затихналря град. От време, на време гробната тишина се нарушаваше от бръмчанието над ухото ти на голяма черна муха, в тоя момент страшна като кръвопиец, която ти навява още по-страшни мисли, от което се сковаваш и не смееш да замахнеш и да я прокудиш.

— Тате, чува ми се, че файтон иде към нас.

— Чувам и аз, чадо. Но какво, нали виждате, че това ни чака? ...

— Тате, тате, радостно промълви пак синът, отмина; изглежда, че тебе те забравиха.

А майката прошепна:

„Молете се, деца!“ ... И с бликнали сълзи замолихме се всички, ...

молим правителството, што лихвите от деня на получаването на сумите до началото на 1925 год. от която дата ще почне изплащането на кредита да бъдат премахнати. И като основателни аргументи на твърде справедливите ни искания да посочим:

1) Че заема която ни се отпусне от държавата до 20,000 лв. и пред вид големата скъпотия на разните материали и скъпата надница на работниците, се оказва толкова малък и недостатъчен, че той едва ни послужи да ни насърди да започнем строенето на къщите и трябваше да залагаме всичко което имаме, обаче, последните останаха все пак незастроени.

2) Около тези къщурки които строихме явяват се и други необходимости за обзавеждането им, като огради, клокети, место за дърва и т. н.

3) В чл. от закона за настаняване на бежанците, законодателя е гарантирал материала за пострейката да бъде даден даром от държавата а плюс 20,000 лева кредит, а материал нам не ни се даде.

И пред вид на това, че от една страна положението на бежанците се подобри като им се даде възможност да построят жилища и приберат децата си, от друга страна материалното им положение се влоши още по-вече.

Събранието натовари настоятелството на секцията да испрати по един препис от настоящия протокол на г-н Министра председателя, на Народното събрание и министерския съвет и да ги моли щото горните твърде справедливи и основателни искания на бежанците да бъдат удовлетворени чрез закон който да се прокара още през тази годишната сесия на Народното Събрание. Също да се замоли Народното Събрание да се отпусне от държавата още по един допълнителен кредит на ония бежанци които вече си строили, макар и чрез ипоте-

ка пред Българ. Народна Банка.

В същото заседание събранието опълномощи същите лица избрани в по-предидното заседание и указани в протокол № 3 да се явят пред Вар. Окр. съд пред държавния адвокат и апелират гражданското дело № в по горна съдебна инстанция, като недоволни от цените на местата определени от Варнен. Окр. съд с определение №

ХРОНИКА.

Всички лица, чрез които са изпратени броеве от вестника, умоляват се веднага след разпродажбата им да изпратят сумата в редакцията.

Министерството на вътрешните работи е дало нареждане, бежанците гърци и арменци намерили прибежище в България да бъдат настанявани само в селата и малките градове. В големите градове и вобщо там гдето има жилищна криза, в никакъв случай да не настаняват бежанците от Тракия.

М.р. председателя г-н Стамболийски е пристигнал в Ромжния на 4 т. м. сутринта.

След официалното посрещане той отпътува с специален влак до Букурещ. Същия ден преди пладне той е имал среща с М.р. Председателя и М.ра на Външните Работи. На обед даден в чест на г-н Стамболийски в ресторанта „Капша“, са присъствували още някои и други министри, а вечерта е била сготвена вечеря в М.р. на Външните Работи. На 5 т. м. г-н Стамболийски е посетил българската църква и държал реч пред българската колония. Същия ден той е посетил парламента и приел представителя на в.к. „Тан“ и тия на местните вестници.

Паспорти без формалности ще се издават само от

столичното градоначалство, след предварително разрешение от г-н Министра на Външните Работи

За представител на добрудж. бежанци в околийската комисия по настаняване бежанците, вместо досегашния такъв Б. Икономов, който минара на държавна служба е избран Владимир Миков.

Спорт.

Реванша „Шипка“ — „Диана“.

На 5 т. м. 3 ч. сл. обед в игрището на колодрума се състоя футболен мач-реванш между спортните клубове „Диана“ и „Шипка“. Последния клон на спортния клуб „Тича“. Към десетата минута от почването на играта стана пеналтик на „Диана“ от който „Шипка“ спечели първия си гол. Две-три минути след това стана такъв на „Шипка“ от който „Диана“ спечели един гол. Първия хафтаим завърши при резултат 1:1. Втория хафтаим, също така се свърши безрезултатно, въпреки водените нападения и от двете страни. Играта завърши при резултат 1:1. Резултата от първия мач е 1:0 в полза на „Шипка“. Очаква се наскоро реванш.

Ново-избраното централно настоятелство на Сев.ро-Българската спортна лига е конституирано както следва: председател г-н капитан лейтенант Б. Станев, п. председател г-н Борис Данаилов, секрет. р. г. Кр. Станев, касиер г. Атанас Тенекелжиев, съветници: Ханджиев и Камбов и домакин Н. Маринов.

На 5 т. м. в общото си годишно събрание, спортния клуб „Шипка“ избра ново настоятелство в състав: председател Вл. Чакъров, п. председ. Бялка Добрева, секр. М. Шишков, касиер А. Върбанов, съветници В. Василев, и Т. Топалов, домакин Щ. Савов.

Пожелаваме успех и ползотворна дейност на новото настоятелство.

Спортни. Тукашния спортен клуб „Владислав“ е взел инициативата за образуване градска лига на футболните организации в Варна.

За тази цел с писмо от 28 м. м. е поканил настоятелствата на спортните клубове „Тича“, „Диана“, „Български Сокол“, „Надежда“ и „Шипка“ на заседание, за да се разменят мисли по този въпрос.

Продава се

двугодишно американско лозе от 4 декара в местността зад лагера. Справка П. Богоев Колониал „Копривщица“. Варна. 2—2

Продава се

на износни условия двугодишно лозе в землището на село Кестирич, от 4 декара. Справка Харчева 33. Варна. 2—

Печатница „Гутенберг“ — Варна.

Минахме така час, два, ту в молитви, ту във въздишки и потаен страх. Когато от комшулука се разчу шум комший. ката Марийка Петрова, палава добродушна мома, хлътна при нас, изправи се помежду ни и ни извади от сдървеното положение.

— Няма ги вече да припускат из града; изглежда, че няма повече да отвличат, каза тя. „Аз ходих и при стражара, който варди срещу дома, той каза, че закарали около 300 души в земеделското училище, около 50 души на гарата и около 50 души арестували в финансовото управление, защото всичките били вжлгарски ятаци.“ — „Ех, Марийке, защото са бжлгари прошегнах

аз, бжлгари под робство.“ И посегнах да поизляза на двора, за да ми поотпекне. Но когато отворих вратата, изтрпнахме всички: пред нея стърчеше главния дедектив от сигуранцията Карп.

— Господин Славн, добър ден. Има заповед да си вземете за два дена хлеб, долни дрехи, завивки и да ме последвате.

— Къде, Господин Карп?

— Не знам, такава е заповедта, но на pewno след 2 — 3 дена ще се върнете.

И всички се закърстиха и замолиха, дано след ден, два да се върна и, чу ги Господ — върнах се, но как, като избягал от затвора. . .

Карп на пжтната врата ме

предаде на един стражар скотото се качизме в закрития фойтон, който ни отнесе в гарата. Заведоха ме в една тжмна стая при докваните преди мене. Един по-смелчага се обади: „О, хош гелдин, хош гелдин“ и пак замлжкна. Всички бяха сковани и замрели, само с погледи си хортуваха. Всеки чувствуваше, че и тук е заобиколен с тайните мухи на сигуранцията, които, ако претякуват думите му или мислите му, ще изгуби храненета надеждица, че, като невинен, ще бъде освободен. На прзгия ден се промжлви между ни, че и другите стаи на нашето здание били пжлни със заджржани, но нощес тях ги откарали в земеделското училище. Мисля

си аз, тях ще ги отвлекжт навжтре като заложници, а нас ще освободят защото в нашата среда нямаше хора с обществено значение. Всички бяха от средня ржка. Кмета и Народния Представител от бжлгарско, банкерите, водителите на политическите бжлгарски групи все са там, които хора ще бъдат ценен залог за ромжниците пред вжлгарското правителство. Заредиха се надежди и развжрзахме езиците, продузмаме си по нещо около спането, около храната, но около съдбата — нито дума!.. Требваше да имама вид на спокойни, за да подхранваме надеждаа, че ще ни освободят.

(Следва)